

[Aksel Larsen.]

løs tale, hvor han bl. a. talte om den smukke udvikling, vi kunne notere for Danmark på liberaliseringens vej, idet vi af de liberaliserende vesteuropæiske lande var nr. 3 og kun lå kort efter Sverige, og at vi havde liberaliseret ialt 30 pct. af vor samlede import, og som modstykke nævnte han England, der kun havde frigivet 12 pct. af sin samlede import. Jeg synes ærligt talt ikke, at det er noget at rose sig af. Efter min opfattelse er Danmark et af de lande, der dårligst kan tåle at frigive sin import; alle de økonomiske kendsgerninger, vi har stiftet bekendtskab med, viser dette. Derfor synes jeg ikke, det er noget at rose sig af, at man har været så ivrig for at gøre det, man kalder at liberalisere, at man har frigivet 30 pct. af importen, medens England klogeligt har nøjedes med at frigive 12 pct. af sin samlede import til skade bl. a. for Danmark. En sådan handelsmåde fra regeringens og rigsdagsflertallets side — for der har jo været enighed om dette — gør, at vi ikke kan nære tillid til regeringen. Den højtærede finansminister må undskyldte mig, men når vi nu ikke har denne tillid, forbeholder vi os ret til at sige det. Det er i og for sig også trængt ind til vor bevidsthed, at den højtærede finansminister og de øvrige ledere af socialdemokratiet ikke kan lide kommunisterne, men derfor fortæller de os det alligevel i tide og utide, og det må de naturligvis have ret til, men så synes jeg ikke, han skal bebrejde mig, at jeg foranlediget af debatten om disse økonomiske spørgsmål siger: vi har ikke tillid til regeringen.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke siger, at jeg har aldrig fortalt, hvorfor jeg er modstander af Marshallhjælpen. Hvis det ærede medlem hr. Viggo Starcke i den grad har undladt at følge med i, hvad der foregår i dansk politik, og i den grad har undladt at høre efter; hvad der siges fra denne talerstol, eller læse, hvad der aftrykkes i folketingsstidende, at han ikke aner, hvorfor kommunisterne i Danmark er modstandere af Marshallplanen, så kan jeg ikke hjælpe det ærede medlem. Det kan undertiden være svært at bibringe en elev klogskab; men det er ikke altid læreren, der er skyld i, at eleven ikke tilegner sig klogskaben.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var forbavset over, at jeg kunne få mig til at sige, at Danmark var tvunget til at skære kronen ned; og så sagde han: man må dog tænke på, at Danmark har fået en milliard i hjælp. Ja, jeg kan få mig til at sige det alligevel, fordi det stod i Marshalloverenskomsten, som rigsdagsflertallet vedtog, at noget så-

dant var forudsat. Jeg kan få mig til at sige det, fordi det forud for Marshalloverenskomstens vedtagelse i den danske rigsdag var sagt af Amerikas finansminister, at meningen med den pågældende bestemmelse i Marshalloverenskomsten var, at de europæiske Marshalllandes valutaer skulle skæres ned. Jeg kan få mig til at sige det, fordi regeringen selv har sagt, at den var i en tvangssituation og var tvunget til at skære kronen ned. Derfor kan jeg få mig til at sige det.

Så siger det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at han er forbavset over mine udtalelser om, at det var ønskeligt med mere handel med Østeuropa. Det har han selv prædikeret i et par år, men er forbavset over, at jeg nu siger det, fordi der har været og er forhandlinger i gang i Genève, og der betoner, såvidt jeg forstod på det ærede medlem, Sovjetunionens repræsentanter ustandselig, at hindringen for handel mellem Øst- og Vesteuropa er den, at Amerika er modstander af den. Ja, men det ligner jo, man fristes til at sige i betænkelig grad det, jeg har sagt, at Danmarks indordning under Marshallplan og Atlantpagt forhindrer os i at handle med de lande, vi ville kunne handle mest fordelagtig med, og binder os til at handle med lande, vi ikke kan handle så fordelagtig med — forhindrer os i at handle med Østeuropa. Hvis det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vil gøre sig selv den tjeneste at gennemlæse Marshalloverenskomsten eller, som den hedder, overenskomst om økonomisk samarbejde o. s. v., som behandlede her i tinget den 1. juli 1948, vil han i denne overenskomst kunne finde bestemmelser, der udtrykkelig siger, at Danmark skal indhente tilladelse til at handle med andre lande, og at Amerikas Forenede Staters regering kan nedlægge veto mod Danmarks import fra visse lande eller salg af visse varer til visse lande. Det er en kendsgerning, og dér har man forklaringen, den væsentlige forklaring på, at Danmarks handel med Østeuropa er så indskrænket, som den er, og at Danmark foretrækker denne fantastiske forretning à la Eberød Bank med England.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var bange for, at mine udtalelser ikke var autoriseret på rette sted. Det ærede medlem sagde om sig selv, at han ikke var autoriseret nogetsteds fra. Det er jeg heller ikke. Mine udtalelser står for min egen og mit partis regning, for egen regning og risiko; men det gør dem ikke mere urigtige; tværtimod, kendsgerningerne og hele udviklingen har bevist, at vi har haft ret i vor opfattelse. Hvis det ærede medlem hr. Ber-